

متن پرسش

سلام علیکم: سوالی که از حضرتعالی داشتم این هست که با توجه به دو مقوله آزادی اجتماعی و آزادی معنوی و البته تقدم آزادی معنوی به جهت انگاره های دینی، در تمدن و حکومت اسلامی چگونه بستر جامعه فراهم می شود تا هم شرایط برای آزادی و قرب معنوی و انفسی فراهم شود و هم بتوانیم در مقوله های آزادی اجتماعی (که خب غرب پس از جنبش ها و انقلابهای اجتماعی و در راس اونها انقلاب فرانسه، توانسته آزادی های اجتماعی و مفاهیم مرتبط و ذیل اون رو تئوریزه کند) هم پیش بریم و توفیق داشته باشیم و در عین حال درگیر خطاهای اساسی که هویت انسان را در ابزار سازی و در حد اخلاق نسبی و بشر رها به صحنه می آورد و امثال بیکن هم روی آن صحبتهایی داشته اند نشویم؟ آیا می توان در همین راستا گفت روزه و احکام مرتبط با ابطال روزه، یک حکم طراز تمدن اسلامی و الگویی راهبردی در زمینه آزادی است که به انسان کمک می کند تا در سیر آزادی و قرب معنوی از بسیاری معاصی اجتماعی و فردی هم مثل دزدی و دشنام گویی و تعدی به حقوق و اموال دیگران اجتناب کند. عذر می خواهم که طولانی شد. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: پیشنهاد خوبی است. با بحث «انقلاب اسلامی، طلوع جهانی بین دو جهان» رابطه تان چطور است؟ سری به آن زده اید؟ موفق باشید